

VRIDAG, DEN

28 JANUARIJ.

Algemeene Secretarij,

Den 24 Januarij 1831.

De Heer G. S. DE VEER, benoemd zijnde tot Secretaris bij het Gemengd. Gerechtshof tot Weering van den Slavenhandel alhier; heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SECRETARIJ VAN HET GEMEENTE
BESTUUR.

Den 10den Januarij 1831.

Ingevolge art. 2 van het Reglement der Schutterij, worden bij dezen opgeroepen, alle Manspersonen, dewelke hun 16de Jaar hebben bereikt, en het 17de zijn ingetreden, alsmede die, welke in den gepasseerden jare uit Europa en van elders in deze Stad zijn aangekomen, zoo ook dezulken, van welke de redenen tot provisionele bevrijding van dienst thans opgehouden hebben te bestaan, om te compareren aan de Hoofdwacht van voornoemde Schutterij op Dingsdag den 1 Februarij e. k., des morgens om 8 uren, ten einde volgens het voormelde Reglement, door eene Commissie uit den Krijgsraad, bij de Schutterij te worden ingelijft.

Zullende tegen de non-comparanten worden geprocedeerd, conform art. 5, 72, 73, 74 en 124, van meergemeld Reglement.

Luidende artikel 5 aldus:

Er zullen drie oproepingen geschieden, en wel van acht tot acht dagen; — zij, die bij de eerste oproeping tot den Schutterlijken dienst afwezig blijven, zullen verbeuren eene boete van f 50. S. Ct., indien zij geene wettige reden daarvoor geven bij de tweede oproeping.

Voor de tweede maal opgeroepen zijnde, en al nog achterblijvende, zal de voormelde boete worden verdubbeld, bijaldien zij geene wettige reden inbrengen bij de derde oproeping.

Ten derde male opgeroepen en achtergebleven zijnde, zonder wettige reden, dewelke het achterblijven volkomen wettigd, zal zulks als onwilligheid aangemerkt, en met geldboete of gevangenis gestraft worden: de geldboete niet minder dan f 500, en deze boete, even als de twee vorigen, te voldoen of in te vorderen op de wijze als in art. 72, 73, 74 en 121 is omschreven, en de gevangenis niet minder dan zes weken, onverminderd zoodanige andere constringerende maatregelen, als de Gouverneur der Kolonie, zal vermeenen te moeten nemen.

Ouders zijn voor hunne minderjarige zonen, en Voogden voor hunne pupillen aansprakelijk voor de boete in dit artikel vermeld.

De President van het Gemeente
Bestuur,

L. B. SLENGARDE.

3de Oproeping.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

R U S L A N D.

PETERSBURG, den 27sten October. Z. M. de Keizer is zelf naar Moskou geweest, om zich te overtuigen, dat alle mogelijke middelen tot stuiting van de cholera-morbus aangewend worden. Z. M. heeft den 20sten dezer

de oude hoofdstad weder verlaten en is te Twer aangekomen, waar hoogstdezelve den termijn van zuivering, bij de wet bepaald, in acht neemt.

Er zijn alle mogelijk maatregelen genomen, om het doordringen der cholera in Petersburg te beletten. Al de wegen, die herwaarts leiden, zijn door eene dubbele militaire linie bezet, en het kordon staat onder bevel van ervaren en waakzame generaals. Naar alle punten van gemeenschap zijn adjudanten des Keizers afgezonden, om nauwkeurig toe te zien, dat de weldadige verordeningen, welke gemaakt zijn, stiptelijk worden nageleefd.

De Noordsche Bij behelst weder een berigt van den loop der cholera te Moskou tot den 22sten dezer. Op dezen dag waren, sedert de openbaring der ziekte, 1614 personen door dezelve aangeast, 42 genezen en 814 gestorven. — In de stad Saratof stierven van den 19den Augustus tot den 19den September 2367 personen; in de stad Pensa, gedurende denzelfden tijd, 402. Te Kasan openbaarde zich de cholera den 21 September, tot den 27sten stierven aldaar 31 personen. In het gouvernement Simbirsk bevonden zich van den 8sten September tot den 8sten October 746 zieken; van dezelve werden er 317 genezen; 320 stierven en er bleven 109 zieken over. In het gouvernement Kostroma werden van den 15den Septembertot den 16den October 319 personen ziek; 135 werden genezen; 93 stierven, en 91 zieken bleven over. In het gouvernement Slobodsko-Ukrainsk werden 59 personen ziek; 29 genezen, 20 stierven. In het gouvernement Charkof waren den 2den October nog 2 personen ziek; tot den 10den kwamen er nog 94 zieken bij, 52 stierven, 8 genezen en 36 zieken bleven over. In het gouvernement Kursk heeft de ziekte geheel opgehouden.

— Volgens een brief uit Turin, bestaat er eene drukke briefwisseling tusschen de Fransche geestelijken, die zich in Zwitserland ophouden, en die welke zich in Frankrijk bevinden. Deze briefwisseling geschiedt niet over den post, maar door middel der pastoors van de eene plaats tot de andere.

— Het mislukken der onderneming van Mina en Valdes in Spanje bevestigt zich in alle opzichten. Zij zijn door eene groote overmagt aangevallen, en de bende van Valdes is zelfs door de Spaansche troepen een goed eind wegs op Fransch grondgebied vervolgd geworden. Het overschot derzelve (dat op 250 man begroot wordt) is te Baijonne aangekomen. De Fransche overheid in die stad wilde deze vlugtelingen eerst niet toelaten; doch er ontstond zulk eene beweging onder het volk, dat zij genoodzaakt was ze te ontvangen, om oproer voor te komen. Evenwel schijnen deze en andere Spaansche opstandelingen, welke zich op Fransch grondgebied bevinden, van tijd tot tijd ontwapend te worden; terwijl ook de wapens en krijgsmiddelen, die de Spaansche uitgewekenen op Fransch grondgebied verzameld hadden, in beslag genomen worden.

Mengelwerk.

WILLIAM COCKERILL EN NAPOLEON.

Schetsen van mannen, die uitmunten door talenten en algemeen nuttig vlijtbetoon, verdienen bijzondere vermelding, ter aansporing van anderen, om hun voetspoor te drukken. De Heer COCKERILL levert een hoogst opmerkelijk voorbeeld van die hoedanigheden, welke den weg tot fortuin banen.

Hij is geboortig uit Lancashire, en als geschapen voor de werktuigkunde. Hij vond eerst zijn bestaan in het maken van wevenschietspoelen; maar hij bezat talenten van verheverer natuur, en zijn vernuft stelde hem in staat, om, met eigene hand, modellen te vervaardigen van werktuigen van zijne uitvinding ten dienste der spinnerijen. Keizerin CATHARINA, van Rusland, verlangende eenige Engelsche werktuigkundigen tot zich te trekken, werd ook COCKERILL haar aanbevolen; als een man van ongemeene bekwaamheid; en het Britsche Gouvernement gaf hem verlof, om naar Petersburg te gaan. De Keizerin moedigde hem op allerlei wijze aan, en zijne uitvindingen, betrekkelijk het spinnen enz., werden ruim beloond; maar haar overlijden, twee jaren daarna, maakte aan zijne vooruitzichten een einde. Keizer PAUL beval hem, binnen zekeren tijd een model te vervaardigen; het kon niet klaar komen, en een kerker was zijn deel! Het gekakte hem echter te ontsnappen en uit de Russische heerschappij te geraken; en, met slechts weinige honderd pond st. in zijn zak, begaf hij zich naar Zweden.

Zijne talenten werden, door middel van den Britschen Gezant, aan het Gouvernement kenbaar, en den Heere COCKERILL werd het bestuur over het graven van een kanaal opgedragen; waartoe de Zweden niet instaat waren. Ingenieurswerk, echter was minder zijne zaak; hoewel hij aan zijne verbindtenis gestand deed, en zijne fortuin daardoor eenigzins verbeterde. Hij had den bloeienden staat der Manufacturen te Luik en Verviers vernomen, zonder behulp der machinerie; en hij verbeeldde zich aldaar beter te zullen slagen. Hij vertrok naar Hamburg, en had een mondgesprek met den Heer CRAWFORD, den Engelschen Gezant, dien hij zijne ontwerpen mededeelde, ten zelfden tijde verklarende, dat, bijaldien hij een klein jaargeld van het Britsche Gouvernement konde verwerfen, hij naar Engeland zoude terugkeeren daar hij goederlei afbreuk aan zijn vaderland wilde doen; door de machinerie in een vreemd land in te voeren. De Heer CRAWFORD prees zulks, en leverde COCKERILL's Memorie bij de Ministers in; maar er werd op dezelve geen acht geslagen, en hij besloot, na zes maanden wachters, zelf zijne fortuin te beproeven.

Hij verwierf een pas naar Amsterdam, en won verdere narigten in, rakende den staat der Manufacturen te Luik, werwaarts hij vervolgens vertrok. Het zij genoeg te vermelden, dat, in het tijdsbestek van zestien jaren, zijn voorspoed in het vervaardigen van stoom en andere werktuigen zoo groot was, dat hij, na zijne zoons in de zaken gevestigd te hebben als Millionair zich meerder rust konde bezorgen. Te Seraing, aan de Maas, vestigde hij de grootste Yzersmelterij op het Vasteland — misschien in de wereld. De Koning der Nederlanden is deelgenoot in deze groote nationale onderneming, hebbende in dezelve eene som gestoken van ruim een millioen guldens; en men verzekert, dat niet minder, dan 4000 handen in deze fabriek werkzaam worden gehouden.

In het jaar 1807 beval Keizer NAPOLEON, die gehoord had van des Heeren COCKERILL's smelterij te Luik, en eene inrigting van zulk een groot algemeen belang wilde in bescherming nemen, (beter: aan zijne bemoeizieke heerschappij onderwerpen) den Prefect van Luik aan te schrijven, om het Hoofd dier inrigting op staanden voet naar Parijs op te zenden.

Op zekeren avond, terwijl hij zijn pijpje zat te rooken, verscheen bij hem de Prefect, ontvouwde zijnen last, en vermaande hem,

geen oogenblik als 't ware te vernemen, om aan des Keizers bevelen te voldoen. «Hier», sprak hij, «is uw pas, benevens een brief aan een der Ministers, wien gij uwe komst te Parijs zult doen weten. Ik raad u, nog dezen nacht te vertrekken.» De boodschapper verdrok, en liet den Stoombeheerscher in geene geringe geroedsbeweging over dit onverwacht en geheimzinnig bericht. Ik ken hem in persoon en heb alle bijzonderheden uit zijn eigen mond, in het echte *Lancashire*-dialekt. «In het eerst», zeide hij, «haalde ik mij in het hoofd, dat men mij had aangeklaagd en dat de Baron, dien ik bankroet had moeten doen spelen, daar de hand in had; maar, dacht ik dan weder, zoo men mijn kop wilde hebben, kon men dien hier wel krijgen, en behoefde mij niet eerst naar Parijs te zenden; en mijn zoon meende, dat er geen grond van vrees bestond voor zulk een ongeval; en dus spande ik vier paarden voor mijne kales, en in een paar uur was ik op reis met mijn zoon.»

Onze reizigers, in vollen ren voortspoedende, kwamen behouden in de hoofdstad. Des anderen morgens, vroegtijding, begaf zich de Heer COCKERILL, in zijn beste pak, met een elegant rijtuig en keurige liverei, naar de *Tuileries*, verzeld van zijnen zoon, als tolk. Na het afgeven zijner geloofsbrieven, geleidde men hem in een zijvertrek, en werd hij door den Minister met ongemeene beleefdheid ontvangen. «Mijnheer COCKERILL», zeide deze, «gij zult wel zoo goed zijn, u bereid te houden, om des Keizers bevelen te gehoorzamen; en ik verzoek u, te huis te blijven, tot dat gij iets naders van mij zult vernemen.» Hij liet den Minister nu zijn adres, en nam afscheid. Des avonds ontving hij de officiële boodschap, dat den volgenden morgen ten elf ure een koets hem zou komen afhalen, om hem naar de *Tuileries* te brengen.

Stiptelijk op den bepaalden tijd stond een prachtige equipage, met de Keizerlijke wapens voorzien, voor des Heeren COCKERILL's hotel. (want hij had toen een huis te Parijs) *Rue de Grenelle, Faubourg St. Germain*. Een Hofbediende opende het portier, en riep, toen hij gezeten was: «Naar het Hof!» Een breedde trap opgestegen zijnde, werd onze werktuigkundige in een zijvertrek gebragt, waar zich 's Keizers begunstigde *Mammeluk* bevond, die hem met een *salaam* (Oostersehe groet) verzeerde.

Na verloop van slechts tien minuten, riep de zilvertink een klein schel den Turk in een ander vertrek; en, onmiddellijk terugkeerende, gaf deze een teeken om hem te volgen, en — de Heer COCKERILL bevond zich in de Keizerlijke tegenwoordigheid. Welk een oogenblik voor een man van zijne opleiding! Hij voelde geen grond, en waagde het niet op te zien of een woord te uiten, maar liet het bij een diepe buiging berusten. «*Avancez, Sieur!*» sprak zijne Majesteit. «Dit», zegt de verhalen, het onderhoud vermeldende, «dit gaf mij moed ik keek op, en zag den Keizer, met den rug naar het vuur gekeerd staande en de handen achterwaarts (zijne gewone houding), en hij zeide met een glimlach: «*Sieur COCKERILL, dans toutes les départements du Nord vous êtes nommé.*» (zijn Fransch gaat niet verder) en waar ik ook ga, hoor ik van u spreken, en ik heb om u gezonden, om u te zeggen dat mij uw Etablissement en uwe pogingen, om de Manufacturen van het Keizerrijk te bevorderen, welgevallig zijn; ten bewijze waarvan ik u een blijk wil geven van mijne achting, door u met de orde van het Legioen van Eer te versieren.» Dit zeggende, greep hij een klein doos, nam er het grootkruis met een rood lint uit, en deed het, met eigene handen, mij om den hals. Eene zoo uitstekende eer, op zoo streelende wijze door een NAPOLEON betoond, was genog, om het zenuwgestel van den ontvanger derzelve aan te doen, en de nieuwsgelagen Ridder wist niet, wat hij doen of zeggen zou; maar, alreeds vermoedende, dat de Keizer een beleefdheid zoude bewijzen, had zijn zoon, bij voorraad, zich op een aanspraak voorbereid, waarvan de oude Heer nu, op zijne wijze, het een en ander opsneed; zijne Majesteit bedankende voor de hem bewoene eer, en zich verontschuldigende over zijn gebrekkig Fransch; daarnoevens voegende: «*Votre Majesté, mon fils bien parler François; mais moi, pas savoir!*» «Monsieur COCKERILL», hernam nu de Keizer, glimlachende, «'t is niet noodig, dat gij Fransch spreekt; maar alleen, dat gij de *Fransen* spinnen leert. Zoo ik gelegenheid vinde, u te eenigen tijde weder te zien, moge uw zoon u ten tolk verstrekken. Intusschen keer gij weer huiswaarts, en vaar voort met uw bedrijf. Ik zal u een pas doen geven *pour voyager partout*. Vaar nu, Ridder eoc-

CKERILL! tot wederziens.» De zilveren schel werd wederom geroerd, de *Mammeluk* verscheen, en geleidde den Grootkruis naar een ander vertrek, waar zijn knecht op hem wachtte, die hem in zijn rijtuig hielp, en hem voor zijne deur bragt, *Rue de Grenelle, Faubourg St. Germain!*

De Ridder besloot gemeenlijk zijn verhaal met te zeggen:

«Hoewel ik trotsch was op de ontvangene eer, heb ik zulks slechts eens laten luchten. Toen ik Parijs binnentrok, van Luik komende, vroeg de poortwachter naar mijn pas, en gedroeg zich daarbij vrij brutaal; zoodat ik thans besloot, mij daarvoor op hem te wreken. Toen ik nu huiswaarts ging, eischte hij, op denzelfden beleedigenden trant, mijn pas. Ik voelde in mijn zakken, en geliet mij, alsof ik dien vergeten had. «Dat helpt niet», zeide de slaak; «stijg al; ik zal u aan de Politie uitleveren; een Gendarme (die daar altijd bij de hand zijn) wenkende. Eindelijk laalde ik den pas voor den dag, dien ik op 's Keizers last had gekregen, in een blikken koker vervat; en mijn zoon zeide: «Dit zal u veellicht die moeite sparen, burger!» Toen de knaap het papier ontvouwde, en de Keizerlijke wapens, op een grootzegel zag, zoo groot als een vijffrancs stuk, en op den titel des houders blikte, trok hij zijne horens in, en, al buigende en zich verontschuldigende, riep hij den poortontsluiter toe: «*Ouprez les portes! Bon voyage, Monsieur Chevallier!*» De Heer COCKERILL heeft zich, sinds ettelijke jaren, aan de zaken onttrokken, en zich te *Brussel* nedergezet, waar hij thans zoo stil leeft, als toen hij wevers schietspoelen maakte; hij telt ongeveer vijfenzeventig jaren.

Advertentiën.

•• Op HEDEN vendue, ten Sterfhuizen van E. P. BUDIKER. Paramaribo, den 28 Januarij 1831. C. A. FISCO, 2de Commies.

N. L. BRAAM, Exploiteur bij den Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie, zal op HEDEN den 28 Januarij 1831, des morgens de klokke Negen uren, ter Kastelenje van het Hof van Civile en Criminele Justitie, publiek bij Executie verkoopen:

De navolgende Slaven, met namen: CAPITAAL, NANCIJ, met hare kinderen CHARLES, TRUIJTJE en JEAN-NETTE, aankomende JAN HENDRIK FRANKE.

Paramaribo, den 28 Januarij 1831.

Wijkmeesteren van Wijk A., zullen op den 1sten Februarij aanstaande, een aanvang maken met de jaarlijksche omschrijving der rijk personen in hunne Wijk woonachtig, waarvan bij deze wordt kennis gegeven, met uitnodiging zich te gedragen ingevolge Publicatie dd. 5 Maart 1828.

Paramaribo, den 27 Januarij 1831.

De Wijkmeesteren voornoemd,

J. DE HEIJDER.

J. Jb. Ro. DE MESQUITA.

Te Koop en te bezigtigen op de Plantage *Johannesburg*: Een Achtriems TENT-ROOT met zijn toebehooren; en Een KATOEN-PERS, te bezigtigen op Plantage *Katwijk*.

Paramaribo, den 26 Januarij 1831.

O. EIJLERS.

C. IERING, heeft in plaats van den Heer BERNER, tot zijnen gemachtigden aangesteld, den Heer J. C. FRICKE, door wien voortaan zijne zaken zullen worden waargenomen.

TE KOOP:

Een Huis en Erf, staande en gelegen aan de *Watermolenstraat*, op favorable conditien. — Adres bij den Ondergeteekende.

Paramaribo den 26 Januarij 1831.

ALEX. E. SALOMONS.

De Vrije JANSIE van TAUNAJ zal over 14 dagen, door den Vendumeester J. E. LIJONS, op publieke yelling doen

verkoopen: Twee Slaven; de Negerin MARGO met haar dochter HENDRIKA. Paramaribo, den 26 Januarij 1831.

J. E. LIJONS, zal Maandag den 31 Januarij en Woensdag den 2 Februarij, 's morgens om 9 uren, op Vendu verkoopen, over Mevrouw R. BERCKX:

Diverse Winkelwaren, Glaswerk, Schilderijen, Spiegels, en een partij Stukgoederen, alle om rekening te sluiten. —

Voorts diverse Meubilaire Goederen, enz.

Den ondergeteekende, voornemens zijnde, voor eenen korten tijd deze Kolonie te verlaten, heeft bij generale Procuratie tot zijne gemagtigde aangesteld, deszelfs Echtenoot WILHELMINA SOPHIA WITT.

Paramaribo, den 24 Januarij 1831.

J. D. WITT.

H. DEGENIARD & CO.

Hebben ontvangen per de Schepen de *Zorgvuldigheid, Maria en de Faam*, diverse Goederen, als:

Versche Boter, Z. M. en Leijdsche Kassen, Hammen, Rolpens, Worst, Soucijsen, Karbonade, Osserollade in kleine vaatjes, Aardappelen, Paterstukken, Soucijsen de Bologne, best Vleesch en Spek in halve en kwart tonnen, Rodewijn in Oxhoofden en kisten, Madera- en Rhijnwijn in kistjes van 12 en 24 vlessen, Genever, Brandewijn, best Bier in halve tonnen, Sealtzerwater, fijne zwarte en blaauwe gemakte Rokken en Jassen, gecolourde Broeken Russisch Drill, Salinet, Haarlemmer Gingangen, Boekjes-Streep en diverse andere Ellenwaren, mans en vrouwen Schoenen, Laarzen, en vele andere goederen meer.

Paramaribo, den 26 Januarij 1831.

Extra mooie Jongens en Meisjes Beaver Hoeden met en zonder Pluimen, Jongens Stroo dito, Valentia en Toilinet Vesten Patronen, Kante Voiles, fraaie Dames geborduurde Neteldoekse Kleedjes, gekleurde Kinderen Schoentjes, en diverse andere goederen meer. — Verkrijgbaar bij DANL. JACOB. LOTH.

S. O. FUCHS,

Heeft ontvangen met de laatste Schepen, en biedt te koop aan:

Primo kwaliteit Eau de Cologne; *Amsterdamsche* Likeuren, uit de Fabriek het tootsje; Selserwater; Rijn Wijn van 1822, in kisten van 24 flesschen, en vaten van 2 aam; Lubecker Rollen-Koffijzakken-Doek; fijn Vriesch Garen-Bont; Haarlinnen en Boekjes-Streep; Plattiljes; Creas à la Morlaix; zwart en gekleurd Callicos; Sateen Henneppen-Dril; 7 Canbrics; effe en gebloemd Neteldoek; wit Diemet; Kante; Thulebandes, dito met Neige; effe 5, 6 en 7 breede Bobinhule; Binnenwerk; Gordijn-Franjes; zijde en gaze Modelint; wit Satijn; bl. zwart en zwart Priesterstof; ordinair Servietgoed; Dames Stroohoeden; 2 en 3 draads Visschers- en Schoenmakers-Garen; Velle gewascht- en Zool-Leer; Wellingtons-Kleed en Jongens Schoenen; Dames en Meisjes stoffen en marokijne dito, en diverse andere goederen meer.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Fransche Oorlog Schoener *la Mesange*, 1ste Luit. Kommandant FENOIX.

UITGEKLAARD.

Den 20sten, de Nd. Am. Brik *Aurelia*, Kap't. T. FOSTER, naar *Gloucester*; lading: 263 vaten Malassie.

Den 25sten, de Nd. Am. Brik *Ann Eliza*, Kap't. DANIEL CURTIS, naar *Cuadéloupe*.

Teg Drukkerij van de Erven G. J. FUCHS.